

[Axel Dam.]

føre, at alle Skatter til syvende og sidst maa betales af Indtægten, da Ejeren jo ikke har nogen anden Kilde at øse Skatten af, og Ejendommen ikke af sig selv, uden Arbejde, frembringer Penge. Det eneste rigtige i denne Paastand er jo, at Penge først maa gaa ind i en Kasse, inden de kan tages ud af Kassen igen, og hvis man betragter alle de Penge, der indgaar i en Mands Pengekasse, som i lige Grad hans retmæssige private Indtægt, saa udvisker man en meget væsentlig Forskel, som det naturligvis ogsaa er det ærede Medlems Hensigt at tilsløre, nemlig Forskellen mellem Arbejdsfortjeneste, der er et Vederlag for Flid og Dygtighed, og Monopolprofit, som skyldes, at uretfærdige Løve giver Ejeren eller Indehaveren af Prioriteter en juridisk Ret til at indkassere en Rente af Værdier, som ikke burde være en Indtægtskilde for private, men tilfalde det Samfund, som er Skyld i, at de opstaar. Naar disse Værdier er socialiseret og som en Slags Prioritet er indgaaet i Købesummen for Ejendommen, betyder dette jo netop, at Ejeren ikke udreder dem af sin Arbejdsindtægt, der jo ikke vilde blive en Smule større, om han var fri for Grundskatten og i Stedet skulde udrede Grundrenten til Privatkapitalen, og det hvad enten denne optræder i Skikkelse af Prioriteter til andre eller er hans egen Pengeindsats; thi i saa Fald er det jo en Renteindtægt, som han ogsaa kunde nyde uden selv at være Jordbruger, og kan altsaa ikke med Rette kaldes Indtægt af hans Ejendom.

Selve Begrebet Skatteevne vil jeg ogsaa gerne ved denne Lejlighed gøre til Genstand for en højst tiltrængt Kritik. Det er nemlig allerede rent sprogligt set en Uhyrlighed. At man har en Evne, betyder jo, at man har en Mulighed for at udføre et eller andet, hvis man vil, og kan lade være, hvis man ikke vil bruge denne Mulighed. Derfor er der Mening i Udtrykket Købeevne. Det betyder nemlig, at man har Penge, som man kan købe for, hvis man vil. Men Berettigelsen til at kalde det en Evne ligger netop i, at man ogsaa kan lade være med at købe, hvis man hellere vil beholde sine Penge. Saaledes er det ikke med den saakaldte Skatteevne. Hvis jeg er i Besiddelse af en Kniv og forstaar at bruge den til f. Eks. at flaa en Hare, saa kan jeg prale af min Evne til at flaa. Men hvis det er en anden, der har Kniven, og mig, der maa lægge Hud til, saa er det kun at føje Spot til Skade at tale om Of-

rets Evne til at lade sig flaa. Skal Ordet Evne sættes i Forbindelse med Ordet Skat, maa Evnen altsaa tilskrives den aktive Part i Sagen, den, der har Magt til at paalægge og inddrive Skatter, og bliver altsaa at kalde Skatteplyndingsevne. en Evne, hvis høje Udvikling hos vor Tids Lovgivere vi ser et smukt Eksempel paa i de foreliggende Lovforslag, men en Evne, hvis Udskjelser det netop er Retsforbundets Opgave at opfordre Folket til at sætte en Stopper for.

Men hvis de foreliggende Lovforslag virkelig var skikkede til at hjælpe os ud af Krisen, vilde vi, til Trods for at de strider mod alle vore Principper, dog lade være at stemme imod dem, ligesom vi lader være at stemme imod Understøttelser til de arbejdsløse, fordi disse dog gennem Hjælpen faar den allerværste Sult stillet, men heller ikke mere. Men hvad Landbrugskrisen angaar, er det ikke blot den Maade, hvorpaa Midlerne skaffes, som vi maa forkaste, vi mener ogsaa at selve Formaålet er forfejlet i sin Opstilling. Formaålet burde jo være at faa den falske Kapital nedskrevet, ikke at opretholde dens Forrentning.

Hvad det angaar at lette Landbruget for dets Særbeskatning, bestaar denne efter vor Opfattelse deri, at Toldbeskatningen er en Særbeskatning paa Landbruget, fordi dette ikke som andre Erhverv kan vælte den over paa Varepriserne. Vi kunde derfor gaa med til en Afskaffelse af Tolden, baade Finanstolden og Understøttelsestolden til Aktieselskaberne. Det kunde netop nu gøres uden Skade for Industrien, der jo i Valutaforholdene, i Kronens sænkede internationale Værdi har en Beskyttelse mod Udlandets Konkurrence paa henvend 30 pCt. Ogsaa Bygningsskatterne kunde vi gaa med til at afskaffe, hvis det gennem Lovparagraffer kan hindres, at f. Eks. den Bygningsskat, som en Greve uden Indtægter slipper for, bliver paalignet Sognets Arbejdsindtægter.

Det er jo altid vanskeligt at bringe et fornuftigt Princip til delvis Anvendelse i et ufornuftigt System. Men foruden at kræve Skattelettelser i Stedet for Forøgelse af de Skatter, der tynger Folket, vil vi ogsaa støtte Kravet om Nesdkæring af de offentlige Udgifter ved Bortskæring af alle de Poster paa Finansloven, der ikke vedrører Statens Opgave som Rettens Værner.

Hans Hansen: Jeg vil gerne gøre et Par principielle Bemærkninger om Lovforslaget om Ændringer i og Tillæg til Lov